

Contemporary Conundrums

1 משנה מסכת אבות פרק ד משנה כב

שעל כרחק אתה נוצר ועל כרחק אתה נולד ועל כרחק אתה חי ועל כרחק אתה מת ועל כרחק אתה עתיד ליתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא:

2 רמב"ם הלכות סוטה פרק ג הלכה כ

שוטה שהיה לה זכות תלמוד תורה אע"פ שאינה מצווה על תלמוד תורה הרי זו תולה לה ואינה מתה לשעתה אלא נימוקת והולכת וחללים כבדים באין עליה עד שתמות אחר שנה או שנים או שלש לפי זכותה והיא מתה בצביית בטן ובנפילת איברין.

3 שולחן ערוך אורח חיים סימן שכט סעיף ג-ד

מי שנפלה עליו מפולת, ספק חי ספק מת, ספק הוא שם ספק אינו שם, מפקחין עליו אע"פ שיש בו כמה ספיקות. אפי' מצאוהו מרוצץ, שאינו יכול לחיות אלא לפי שעה, מפקחין ובודקים עד חוטמו; אם לא הרגישו בחוטמו חיות, אז ודאי מת לא שנא פגעו בראשו תחלה לא שנא פגעו ברגליו תחלה.

4 רמב"ם הלכות רוצח ושמירת הנפש פרק ב הלכה ז

אחד ההורג את הבריא או את החולה הנטוה למות, ואפילו הרג את הגוסס נהרג עליו, ואם היה גוסס בידי אדם כגון שהכוחו עד שנטה למות והרי הוא גוסס, ההורג אותו אין בית דין ממיתין אותו.

5 שולחן ערוך יורה דעה סימן שלט סעיף א

הגוסס, הרי הוא כחי לכל דבריו. אין קושרין לחייו, ואין סכין אותו, ואין מדיחין אותו, ואין פוקקין את נקביו, ואין שומטין הכר מתחתיו, ואין נותנין אותו על גבי חול, ולא על גבי חרסית ולא על גבי אדמה, ואין נותנין על כריסו לא קערה ולא מגריפה ולא צלוחית של מים ולא גרגיר של מלח, ואין משמיעין עליו עיירות, ואין שוכרין חלילין ומקוננות, ואין מעמציין עיניו עד שתצא נפשו. וכל המעמץ עם יציאת הנפש, ה"ז שופך דמים. ואין קורעין ולא חולצין ולא מספדין עליו, ולא מכניסין עמו ארון לבית, עד שימות. ואין פותחין עליו בצדוק הדין, עד שתצא נפשו. הג"ה וכן אסור לגרום למת שימות מהרה, כגון מי שהוא גוסס זמן ארוך ולא יוכל להפרד, אסור להשטת הכר והכסת מתחתיו, מכח שאומרים שיש נוצות מקצת עופות שגורמים זה וכן לא יזינו ממקומו. וכן אסור לשום מפתחות ב"ה תחת ראשו, כדי שיפרד. אבל אם יש שם דבר שגורם עכוב יציאת הנפש, כגון שיש סמוך לאותו בית קול דופק כגון חוטב עצים או שיש מלח על לשונו ואלו מעכבים יציאת הנפש, מותר להסירו משם, דאין בזה מעשה כלל, אלא שמסיר המונע

6 שו"ת ציץ אליעזר חלק ט סימן מז

חולה זה שחייו אינם חיים ושואל את נפשו למות מרוב....אפילו אם החולה בעצמו יצעק הניחו לי ואל תגישו לי שום עזרה כי נבחר לי המות. וא"כ הרי מכל זה ראייה חותכת שגם חיים מרים כאלה ל"ע יקרים הם עד כדי כך שנחשבים בהלכה כזכות לאדם הזה שלא מת מיד אלא מאריך בחיותו וגם מחללים את השבת עבור הארכת חיים כאלה, ואיך נוכל איפוא לבוא ולהכריע ע"פ סברות שהמה ביותר רגשיות שמותר להתפלל להקצרת חיים אלה?

7 שו"ת אגרות משה חלק י"ד ב סימן קעד

אף שלעשות מעשה לקרב מיתתו.... אבל לעשות מעשה להאריך חייו ביסורין נמי אסור

8 שולחן ערוך אבו העזר סימן קכא סעיף ז

גוסס (פי' תרגום על צד תאמנה) (ישעיה ס, ד), על גססיהו, כלומר על חיזה שלהן. וענין גוסס הוא שהקרוב למיתה מעלה ליחה בגרונו מפני צרות החזה), הרי הוא כחי ויכול לגרש